

[Glønborg]

en væsentlig reduktion af FN-bistanden – være et uheldigt signal til andre donorlande. Der er tværtimod behov for, at Danmark ved sit gode eksempel kan lægge et vist pres på mindre generøse i-lande.

Der lægges nu op til, at i-landene i forbindelse med den store FN-konference om miljø og udvikling i Rio i juni måned må påtage sig yderligere finansielle byrder til en række langsigtede, ambitiøse miljøprogrammer. En væsentlig del af disse programmer skal koordineres af FN. Også Danmark må forventes at skulle finde yderligere midler til sådanne miljøprogrammer i de kommende år. Præsidenten for Riokonferencen, Maurice Strong, appellerede under sit nylige besøg i Danmark til regeringen om ikke at skære i FN-bistanden.

Fra dansk side har man ofte klaget over, at FN-systemet forbigår danske virksomheder i forbindelse med indkøb til udviklingsprojekter og lignende. Svaret fra FN er, at danske virksomheder ikke selv gør tilstrækkeligt for at deltage i FN-licitationer m.v., eller at danske produkter generelt er for dyre i forhold til vore konkurrenters, men det er dog en kendsgerning, at der er en positiv udvikling på vej på dette område.

Konklusionen af argumenterne er altså for Kristeligt Folkepartis vedkommende, at vi på nuværende tidspunkt ikke ønsker at ændre fordelingen, og derfor har vi skrevet det, der står i dagsordenen, men at der kan blive tale om, at vi kan snakke videre om det senere.

Jeg beklager, at den røde lampe lyser, så jeg ikke får tid til at citere Det Fri Aktuelt, men det håber jeg at jeg så kan komme til i anden omgang.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det plejer at være sådan, at efter første omgang skal ministeren pænt takke for alle de nye og væsentlige synspunkter, som er kommet frem i debatten, men jeg må sige helt åbent, at det kniber altså lidt for mig i dag. Man kan selvfølgelig prøve at vende det positivt, som hr. Glønborg gjorde, og sige, at der i virkeligheden ingen rigtige brudflader er, når det gælder de store, grundlæggende principielle synspunkter, og det har hr. Glønborg ret i, selv om jeg vil advare imod bare at reducere diskussionen om fordelingen af bistanden til en procentdiskussion, sådan som CD's ordfører gjorde

det. Der ligger andet og mere i det, men hr. Glønborg har ret i, at ved alle de store grundlæggende principper skiller vandene ikke, og det kan man selvfølgelig sige er positivt. Man kan da også glæde sig over, at SF i hvert fald tilsyneladende nu er kommet ind i folden og støtter nogle af de principper, vi andre har arbejdet efter i mange år. Men alligevel synes jeg, det er et lidt pauvert resultat, og når man kigger på, hvad der står i den dagsorden, som fire partier er blevet enige om, må jeg sige, at hvis det er de fire partiers bud på tilpasningen af dansk bistandspolitik til en verden under hastig forandring, så er der altså ikke meget at sige tak for.

Jeg vil gerne tage punkterne et for et. Man siger om NGO-rammen, at Folketinget finder, at bistandsprojekter fra de folkelige organisationer skal vurderes efter et kvalitetsprincip og uden den hidtidige begrænsning på 5 pct. af den samlede bilaterale bevilling. Jeg er bestemt ikke den, der vil modsætte mig, at der fjernes grænser, tværtimod, men det er da en vigtig pointe, synes jeg, at man så kraftigt understreger kvalitetsprincippet, og det kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Jeg vil da i øvrigt håbe, at vi kan gøre kvalitetsprincippet gældende ikke bare for de såkaldte NGO-projekter, men for udnyttelse af bistanden som helhed.

Jeg har også stor respekt for meget af det arbejde, som igennem årene er blevet udført af private danske ulandsorganisationer, også af de mange frivillige, som der i debatten er blevet kastet et kritisk blik på, bl.a. af den tidligere formand for styrelsen, men vi kommer altså ikke uden om, at der efterhånden er en del af de private organisationer, som gennem støt stigende årlige statstilskud har fået et vokseværk, som selv i de allermest NGO-venlige kredse må mane til eftertanke. Husk på, at nogle af de organisationer kun har en meget begrænset medlemskreds, og at nogle af dem næsten ikke er i stand til selv at indsamle bidrag til deres virksomhed, det er kun offentlige midler, de arbejder for, og så er det altså så som så med folkeligheden og med den folkelige støtte. Jeg synes bestemt, vi skal bygge videre på et godt samspil imellem den statslige og den private indsats, men det skal heller ikke her være ren automatik og ukritisk vækst betalt af statskassen. Men lad os endelig betone, at kvalitetskravet er fint.